

Środa, 11 maja 2011 r.

Ład korporacyjny w instytucjach finansowych

P7_TA(2011)0223

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie ładu korporacyjnego w instytucjach finansowych (2010/2303(INI))

(2012/C 377 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając dyrektywę 2010/76/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Prawnej oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0074/2011),

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji oraz szansę na poprawę struktur ładu korporacyjnego w całej UE;
2. podkreśla, że prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego zależy od stabilności systemu finansowego oraz od związanego z nim zaufania europejskich obywateli i konsumentów do instytucji i transakcji finansowych; stwierdza, że dotychczasowe systemy wynagrodzeń doprowadziły do powstania niewłaściwych struktur;
3. jest świadom tego, że w wyniku kryzysu finansowego stało się jasne, że jakość ochrony konsumenta i zabezpieczeń w sektorze usług finansowych wymagają widocznej i znacznej poprawy, szczególnie jeśli chodzi o aspekt monitoringu i nadzoru;
4. uważa, że sektor finansowy powinien sprostać potrzebom gospodarki realnej, przyczynić się do trwałego wzrostu gospodarczego i wykazać większą odpowiedzialność społeczną;
5. zauważa, że podczas niedawnego kryzysu finansowego upadło wiele instytucji finansowych na świecie, a wysokie koszty bankructw poniósł podatnik; wyraża przekonanie, że Komisja postępuje słusznie, badając wszelkie możliwe przyczyny upadków instytucji finansowych, tak aby zapobiec pojawieniu się nowego kryzysu;
6. zauważa brak wartości i zasad etycznych w zachowaniu niektórych podmiotów na rynkach i w instytucjach finansowych; podkreśla, że instytucje i rynki finansowe muszą uwzględnić – w ramach ciążącej na nich odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw – interesy wszystkich zaangażowanych stron, w tym klientów, udziałowców i pracowników;
7. zauważa, że amerykańska ustawa Sarbanes-Oxley nie zdołała uchronić amerykańskich instytucji podczas kryzysu finansowego, a spowodowała wzrost kosztów przestrzegania przepisów we wszystkich spółkach notowanych na giełdach, w szczególności MŚP, zmniejszając konkurencyjność i utrudniając wprowadzanie nowych spółek na giełdę; podkreśla, że obecna sytuacja gospodarcza oraz potrzeba wzrostu sprawiają, że w UE należy bezwzględnie uniknąć efektu „Sarbanes-Oxley”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3.

Środa, 11 maja 2011 r.

8. zauważa różnorodność struktur ładu korporacyjnego w Unii Europejskiej oraz różnorodność ujmowania w ramy prawne takich struktur w państwach członkowskich; jest zdania, że przyjęcie podejścia uniwersalnego byłoby nieodpowiednie i szkodziłoby konkurencyjności instytucji finansowych; zauważa, że krajowe organy nadzorcze rozumieją te różne podejścia i w wielu przypadkach są w najlepszej sytuacji, by podejmować decyzje zgodne z zasadami UE; niemniej podkreśla, że wymagane są silne minimalne normy w celu zapewnienia dobrego zarządzania w unijnym sektorze finansowym;

9. jest zdania, że obszar ładu korporacyjnego stale się rozwija; uważa, że należy stosować proporcjonalne podejście łączące w równym stopniu ukierunkowane regulacje oparte na zasadach z elastycznymi kodeksami najlepszych praktyk zgodnie z zasadą „zastosuj się lub wyjaśnij”; podkreśla, że musi je uzupełniać regularna ocena zewnętrzna oraz odpowiedni nadzór regulacyjny;

10. uważa, że w innych sektorach właściwsza może jednak okazać się zasada „zastosuj się lub wyjaśnij” połączona z kontrolą, z zastosowaniem konkretnych wymogów legislacyjnych i zintensyfikowanych kontroli zastosowania się lub zmian, oraz że wymagana jest zarówno ocena ilościowa, jak i jakościowa, tak by kontrola zgodności nie stała się wyłącznie formalnością;

11. domaga się, aby Komisja poddawała analizie kosztów i korzyści wszelkie rozważane przez nią wnioski zmierzające do poprawy ładu korporacyjnego, która to analiza powinna skupiać się na potrzebie utrzymania silnych, stabilnych i konkurencyjnych instytucji finansowych, tak aby mogły one przyczynić się do wzrostu gospodarczego, uwzględniając jednocześnie wpływ braku uregulowań na stabilność finansową i gospodarkę realną;

Ryzyko

12. zauważa, że niektóre instytucje finansowe i organy nadzoru nie zdały sobie sprawy z tego, że charakter, skala i złożoność podejmowanego przez nie ryzyka przyczyniły się do kryzysu finansowego; jest zdania, że skuteczne kontrolowanie ryzyka jest podstawowym, niezbędnym elementem zapobiegania kryzysom w przyszłości;

13. wzywa do stworzenia we wszystkich instytucjach finansowych skutecznego systemu zarządzania, z odpowiednim systemem zarządzania ryzykiem, kontrolą zgodności i wewnętrznym audytem (oraz funkcjami aktuarialnymi w przypadku zakładów ubezpieczeń), strategiami i politykami, procesami i procedurami;

14. podkreśla, że ryzyko jest nieodłączną i niezbędną cechą w sektorze finansowym i odgrywa ono ważną rolę w zapewnieniu płynności, podnoszeniu konkurencyjności i przyczynia się do zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; dogłębne rozumienie i ocena ryzyka przez zarządy jest absolutnie konieczna, by unikać kryzysów finansowych w przyszłości;

15. wzywa do ustanowienia obowiązkowych komisji ds. ryzyka – lub innych, podobnych mechanizmów – na szczeblu zarządu we wszystkich instytucjach finansowych znaczących dla gospodarki oraz na szczeblu zarządu organizacji macierzystej dla wszystkich mających znaczenie dla gospodarki grup finansowych; uważa, że organy nadzorcze UE powinny opracować w porozumieniu z odpowiednimi organami krajowymi dostosowane i właściwe kryteria dotyczące osób oraz procesy dotyczące wyższych rangą pracowników oraz wszystkich osób odpowiedzialnych za podejmowanie materialnego ryzyka, które to kryteria powinny zostać wprowadzone przez instytucje finansowe, a organy krajowe powinny dbać o ich spełnianie;

16. jest zdania, że komisje ds. ryzyka lub inne odpowiadające im organy powinny być odpowiedzialne za nadzór nad zarządem i doradzanie mu w kwestii bieżącego narażenia na ryzyko danej instytucji finansowej oraz powinny doradzać na temat przyszłej strategii podejmowania ryzyka, w tym strategii zarządzania kapitałem i płynnością, z uwzględnieniem ocen stabilności finansowej opracowanych przez organy nadzoru i banki narodowe;

17. podkreśla, że za kontrolę ryzyka odpowiedzialny jest zawsze wyłącznie zarząd, który musi również brać odpowiedzialność za wykazanie zgodności i układanie planów naprawczych;

Środa, 11 maja 2011 r.

18. podkreśla, że w każdej instytucji podejmowanie niewspółmiernego ryzyka stoi w sprzeczności z najważniejszym obowiązkiem członków jej zarządu, mianowicie długofalową i trwałą strategią biznesową;
19. jest przekonany, że przedsiębiorstwa powinny opracować procedurę wewnętrzną, podlegającą przeglądowi prowadzonemu przez organ nadzoru, mającą na celu rozwiązywanie konfliktów mogących pojawić się na osi zarządzanie ryzykiem – jednostki operacyjne; dodatkowo na zarząd powinno się nałożyć obowiązek informowania organów nadzoru o wszelkim ryzyku materialnym, o którym zarząd wie;
20. opowiada się za ustanowieniem kanałów kierowania informacji o wewnętrznych konfliktach lub nieodpowiednich praktykach w przedsiębiorstwie do komisji ds. ryzyka lub zewnętrznych organów nadzoru, uznając jednocześnie, że praktyki niekiedy odbiegają od strategii, a kierownictwo nie zawsze ma świadomość rzeczywistych praktyk;
21. zwraca uwagę, że należy usprawnić system komunikacji między stanowiskiem ds. zarządzania ryzykiem a zarządem poprzez stworzenie procedury kierowania konfliktów/ problemów do hierarchii celem ich rozwiązania;
22. podkreśla, że dyrektor ds. ryzyka powinien mieć bezpośredni dostęp do zarządu spółki; aby zagwarantować jego niezależność i obiektywizm, o jego powołaniu i odwołaniu decyduje cały zarząd;
23. sugeruje ponadto, że powinno się ustanowić procedury rejestrowania przypadków odrzucenia wniosków komisji ds. ryzyka, a dane w rejestrze powinno się udostępnić audytorom i organom nadzoru;
24. przypomina dyrektywę w sprawie przejrzystości, która zobowiązuje instytucje do ujawniania głównych rodzajów ryzyka przy okazji analizy prowadzonej działalności, oraz czwartą dyrektywę dotyczącą prawa spółek zobowiązującą instytucje do opisywania ich wewnętrznych systemów kontroli dotyczących informowania o ryzyku finansowym; zauważa, że od instytucji finansowych powinno się wymagać ujawnienia planów naprawczych oraz sprawozdań nadzorczych w tej sprawie;
25. uważa, że instytucje finansowe należy zobowiązać do corocznego opracowywania – w sposób jak najmniej biurokratyczny – sprawozdania na temat adekwatności i wydolności systemów wewnętrznej kontroli i jego zatwierdzenia przez zarząd; ponadto jest zdania, że roczne sprawozdanie sporządzane przez audytorów zewnętrznych instytucji finansowej powinno również obowiązkowo zawierać podobną ocenę; podkreśla jednak, że należy uniknąć efektu „Sarbanes-Oxley” w UE;
26. uważa, że należy zwrócić większą uwagę na wdrożenie w instytucjach finansowych działań zwiększających świadomość ryzyka, ponieważ wzmocnienie świadomości ryzyka na wszystkich szczeblach w instytucji – również wśród pracowników – ma decydujące znaczenie dla lepszego zarządzania ryzykiem;
27. przyznaje, że konieczne jest zaostrzenie środków na poziomie UE, aby zapobiec konfliktom interesów oraz zachować obiektywność i bezstronność osądu członków zarządów w sektorze bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń;

Zarząd

28. wzywa unijne organy nadzoru do opracowania w porozumieniu z odpowiednimi organami krajowymi kryteriów sprawdzenia kompetencji i reputacji poszczególnych osób, które pozwoliłoby ocenić, czy dane osoby nadają się do pełnienia funkcji kontrolnych, z uwzględnieniem charakteru, złożoności i wielkości instytucji finansowej; organy nadzoru muszą dokonywać oceny i przeprowadzać procedurę zatwierdzenia skutecznie i we właściwym czasie, z należytym uwzględnieniem oceny regulowanych przedsiębiorstw; w przypadku poważnych instytucji finansowych o znaczeniu systemowym organy nadzoru powinny przeprowadzać ciągłe kontrole sprawdzające sprawność, wiedzę fachową i różnorodność kompetencji dyrektorów, zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo, oraz stosowność ich mianowania, jak również ogólnego składu zarządu oraz czasu, jaki poświęca on na swoje obowiązki, biorąc pod uwagę inne obowiązki jego członków;

Środa, 11 maja 2011 r.

29. wzywa Komisję do opracowania przepisów zobowiązujących poważne instytucje finansowe do poddawania ich zarządu regularnym zewnętrznym kontrolom mającym na celu zagwarantowanie nie tylko wkładu wysokiej jakości każdego z dyrektorów, lecz również zagwarantowanie, że zarząd jako całość oraz jego komitety są w stanie zrealizować strategiczne cele instytucji oraz udźwignąć zarządzanie ryzykiem; domaga się od poważnych instytucji finansowych, aby potwierdziły w swoich sprawozdaniach rocznych, że dokonały takiej kontroli, umieściły nazwę zewnętrznego organu kontrolnego, opis zakresu kontroli oraz że działały zgodnie z jej zaleceniami; wzywa europejskie organy nadzoru do opracowania wskazówek dotyczących zakresu takiej kontroli w porozumieniu z sektorem, udziałowcami i organami nadzoru;

30. wyraża przekonanie, że funkcje prezesa zarządu i dyrektora wykonawczego powinny być rozłączne, ale zauważa, że zdarzają się sytuacje, w których połączenie tych ról byłoby w krótkiej perspektywie konieczne; podkreśla ponadto, że zarządzanie przedsiębiorstwem i polityka płacowa powinny respektować i promować zawarte w traktatach i dyrektywach unijnych zasady równości wynagrodzeń i równego traktowania kobiet i mężczyzn;

31. wyraża przekonanie, że członkowie rad administracyjnych (w systemie monistycznym) lub rad nadzorczych kolektywnie powinni posiadać aktualne i odpowiednie kwalifikacje zawodowe, wiedzę i doświadczenie, w tym wiedzę finansową, by wspólnie kierować przedsiębiorstwem finansowym; domaga się, by wszystkie mające znaczenie dla gospodarki instytucje finansowe miały członków zarządów niepełniących funkcji wykonawczych; uważa jednak, że zarząd każdej instytucji finansowej powinien wykazywać się różnorodnym doświadczeniem, fachową wiedzą i osobowością, aby zagwarantować prawidłowe i rozważne kierowanie przedsiębiorstwem, zaś mianowania powinny mieć uzasadnienie merytoryczne;

32. podkreśla, że wyższy stopień różnorodności wśród członków zarządu ograniczy podatność sektora finansowego na kryzysy i przyczyni się do stabilizacji gospodarczej; wzywa Komisję do przedłożenia planu stopniowego wprowadzenia parytetu płci gwarantującego co najmniej trzydziestoprocentowy udział kobiet i mężczyzn w zarządach instytucji finansowych, a także do zadbania o realizację tego celu w niedalekiej przyszłości oraz rozważenia środków wpływających pozytywnie na różnorodność w zakresie kompetencji, jak również różnorodność społeczną i kulturalną;

33. podkreśla, że większa różnorodność w zarządach mogłaby poprawić jakość dyskusji i podejmowania decyzji;

34. podkreśla znaczenie zasiadania przedstawicieli pracowników w zarządzie, w szczególności ze względu na ich długofalowe zainteresowanie stabilnym zarządzaniem instytucją, a także ze względu na ich doświadczenie i wiedzę w zakresie wewnętrznych struktur instytucji;

35. uważa, że publiczne instytucje finansowe i organy finansowe muszą zagwarantować otwartą i niezależną procedurę mianowania;

36. podkreśla, że dyrektorzy muszą poświęcać wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków, a wytyczne na ten temat powinny zostać opracowane przez unijne organy nadzoru, przy czym kwestię tą powinny śledzić krajowe organy nadzoru i zarząd;

37. uważa, że należy z zasady nie dopuszczać do sytuacji, w której jedna osoba zasiada w nadmiernej liczbie zarządów różnych grup finansowych;

38. domaga się skutecznego stosowania przepisów dotyczących konsultacji i uczestnictwa pracowników wybranych na mocy dyrektywy 2001/86/WE uzupełniającej statut spółki europejskiej;

39. uważa, że kadra kierownicza wyższego szczebla oraz zarząd powinny być realnie rozliczane i odpowiedzialne w świetle prawa za ustanowienie i właściwe wdrażanie zasad ładu korporacyjnego na wszystkich poziomach struktury przedsiębiorstwa;

40. uważa, że konieczne są jasno określone minimalne standardy europejskie w zakresie odpowiedzialności członków zarządów w instytucjach finansowych;

Środa, 11 maja 2011 r.

41. zauważa, że na czele Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i banków centralnych wszystkich państw członkowskich stoją mężczyźni; odnotowuje, że bardzo niewiele kobiet pełni obecnie funkcje kierownicze w bankach centralnych państw członkowskich i instytucji finansowych;
42. uważa, że na dyrektorach spoczywa ogólny obowiązek troski i są oni zobowiązani do informowania organów nadzoru o poważnym ryzyku;
43. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie wyważonych pod względem płci środków w zakresie powoływania członków zarządu instytucji finansowych i organów finansowych Unii Europejskiej;
44. zachęca Komisję do wspierania strategii politycznych, które mogą pomóc przedsiębiorstwom sektora finansów w obecnych warunkach gospodarczych docenić i wprowadzić bardziej zrównoważoną reprezentację kobiet i mężczyzn w organach decyzyjnych;
45. podkreśla, że zarządzanie przedsiębiorstwem i polityka płacowa powinny respektować i promować zawarte w traktatach i dyrektywach europejskich zasady równości wynagrodzeń i równego traktowania kobiet i mężczyzn;

Wynagrodzenia

46. wyraża przekonanie, że polityka wynagrodzeń musi być oparta na długoterminowych wynikach poszczególnych osób i przedsiębiorstw, aby nie przyczyniała się ona do podejmowania nadmiernego ryzyka, oraz że polityka wynagrodzeń czy płatności nie może nigdy zagrażać stabilności przedsiębiorstwa;
47. z zadowoleniem przyjmuje zmiany płacowe wprowadzone już przez instytucje finansowe, polegające na powiązaniu wypłat premii z długofalowymi sukcesami handlowymi i ich wypłacie po upływie co najmniej trzech lat; pochwała ponadto możliwość żądania zwrotu wypłaconych premii w przypadku braku realizacji celów ekonomicznych;
48. podkreśla, że wszystkie opcje muszą być odpowiednio podawane do wiadomości publicznej i posiadać co najmniej trzyletni okres nabywania uprawnień; uważa, że należy w większym zakresie wykorzystywać instrumenty kapitału warunkowego niż akcje ze względu na mniejszy w ich przypadku konflikt interesów związany z tendencją do krótkoterminowości;
49. zauważa, że zagadnienie wynagrodzeń w instytucjach finansowych zostało poruszone w trzeciej aktualizacji dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych (CRD III);
50. podkreśla znaczenie prowadzenia surowej polityki wynagrodzeń przewidzianej w dyrektywie w sprawie wymogów kapitałowych (RCD III) i w Solvency II; oczekuje, że ten przepis prawny i inne do tej pory wydane przepisy zostaną szybko wprowadzone w życie pomiędzy 2011 r. a 2013 r.; wzywa Komisję do opublikowania w 2015 r. sprawozdania z oceny;
51. stwierdza, że poszczególne państwa członkowskie stosują różne podejścia strukturalne; zachęca do podejmowania działań zmierzających do wzmocnienia ładu korporacyjnego, w zgodzie z formą prawną, wielkością, charakterem, złożonością struktury i modelem biznesowym instytucji finansowej;
52. zauważa, że dotychczasowe zalecenia dotyczące wynagrodzeń dyrektorów spółek giełdowych nie są stosowane ani jednolicie, ani zadowalająco; z związku z tym apeluje do Komisji o przedstawienie unijnych przepisów dotyczących wynagrodzeń dyrektorów spółek giełdowych, aby zagwarantować, by struktura wynagrodzeń w tych spółkach nie zachęcała do podejmowania nadmiernego ryzyka oraz by zapewnić jednakowe warunki konkurencji na poziomie UE;
53. zwraca w szczególności uwagę na fakt, że udziałowcy nie mogą obecnie sprawować ani nie sprawują należytej kontroli nad polityką wynagrodzeń w instytucjach finansowych;

Środa, 11 maja 2011 r.

54. podkreśla konieczność zapewnienia pełnej przejrzystości dla umożliwienia udziałowcom prowadzenia właściwego nadzoru nad polityką wynagrodzeń oraz apeluje w szczególności o publikację liczby pracowników każdej instytucji, którzy pobierają łączne wynagrodzenie przekraczające 1 milion EUR, w transzach wynoszących co najmniej 1 milion EUR;

55. jest zdania, że udziałowcy powinni pomóc w określeniu zrównoważonej polityki wynagrodzeń i powinni mieć możliwość wyrażenia swych opinii w tej sprawie podczas walnego zgromadzenia, włącznie z prawem do odrzucenia polityki wynagrodzeń określonej przez komitet ds. wynagrodzeń;

Organy nadzoru, audytorzy i instytucje

56. uważa, że intensyfikacja rozmów trójstronnych między organami nadzoru, audytorami (wewnętrznymi i zewnętrznymi) oraz instytucjami zwiększyłaby prawdopodobieństwo wykrycia poważnego lub systemowego ryzyka na wczesnym etapie; zachęca organy nadzoru, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, audytorów i instytucje do angażowania się w otwarte dyskusje oraz do zwiększenia częstotliwości posiedzeń w celu usprawnienia nadzoru ostrożnościowego; zaleca ponadto przeprowadzanie dwustronnych spotkań między audytorami i organami nadzoru największych instytucji finansowych; jest zdania, że obowiązkiem zarządu i audytora wewnętrznego jest zagwarantowanie prowadzenia niezbędnych kontroli wewnętrznych w celu wykrycia ryzyka systemowego oraz ustanowienie procedury informowania o takim ryzyku zarządu i organów nadzoru, tak aby zapobiec negatywnym skutkom;

57. podkreśla, że głównego zadania audytorów nie może nadmiernie przesłaniać ciężar innych obowiązków, takich jak badanie i ocena informacji nieistotnych dla audytu, które nie należą do obszaru wiedzy fachowej audytora; uważa, że audytorzy powinni bezpośrednio informować organy nadzoru w przypadku stwierdzenia niepokojących faktów w tym zakresie, a także powinni brać udział w przekrojowych ocenach sektorowych poszczególnych kontroli;

58. zwraca uwagę na to, aby władze publiczne, w tym europejski system urzędów nadzoru finansowego i krajowe organy nadzoru, przestrzegały wysokich standardów niezależności i odpowiedników ładu korporacyjnego;

Udziałowcy i walne zgromadzenie

59. zachęca udziałowców instytucjonalnych do podejmowania aktywniejszej roli w pociąganiu zarządu do odpowiedzialności i rozliczania jego strategii we właściwy sposób, aby odzwierciedlać długoterminowe interesy własnych beneficjentów;

60. apeluje o opracowanie przepisów zobowiązujących podmioty uprawnione do zarządzania inwestycjami w imieniu osób trzecich w UE do ujawnienia informacji o tym, czy stosują one kodeks dobrych praktyk („stewardship code”), jeżeli tak, to jaki i dlaczego ten, albo dlaczego kodeksu nie stosują;

61. uważa, że znaczące transakcje przekraczające ustaloną i proporcjonalną wartość powinny podlegać specjalnemu zezwoleniu udziałowców lub powinny zostać podane do ich wiadomości przed realizacją transakcji, pod warunkiem że jest to wykonalne, że zostanie zachowana zasada poufności oraz że nie zakłóca to bieżącej działalności instytucji finansowej; w porozumieniu z odpowiednimi organami krajowymi ESMA może wydać wytyczne dotyczące odpowiednich wartości referencyjnych;

62. uznaje, że niezbędna jest przejrzystość transakcji z podmiotami powiązаныmi oraz że znaczące transakcje z udziałem podmiotu powiązanego powinny być zgłaszane do organu odpowiedzialnego za dopuszczenie do obrotu na giełdzie, wraz z pismem od niezależnego doradcy, potwierdzającym, że transakcja jest słuszna i uzasadniona, lub też transakcje takie powinny podlegać głosowaniu udziałowców, w którym podmiot powiązany nie może wziąć udziału; w porozumieniu z odpowiednimi organami krajowymi ESMA może wydać wytyczne dotyczące odpowiednich wartości referencyjnych;

Środa, 11 maja 2011 r.

63. wzywa do obowiązkowego przeprowadzania corocznych wyborów każdego członka zarządu lub do obowiązkowego corocznego zatwierdzania polityki zarządu lub udzielenia absolutorium zarządowi na walnym zgromadzeniu, tak aby zwiększyć odpowiedzialność zarządu i rozwijać kulturę większej odpowiedzialności;

64. apeluje o badanie przypadków uniemożliwiania udziałowcom skutecznych kontroli oraz o usunięcie przeszkód regulacyjnych do rozsądnej współpracy;

65. wzywa do wprowadzenia głosowania elektronicznego, aby zachęcić udziałowców do angażowania się w ład korporacyjny instytucji finansowych;

66. stoi na stanowisku, że wszystkie spółki komandytowe powinny mieć możliwość dokonania w swoim statucie wyboru w kwestii anonimowości swoich wspólników lub podania ich tożsamości oraz że w tym drugim przypadku prawo musi rzeczywiście gwarantować upublicznienie tożsamości tych osób;

*

* *

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Umowa o wolnym handlu z Indiami

P7_TA(2011)0224

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stanu negocjacji nad umową o wolnym handlu UE-Indie

(2012/C 377 E/03)

Parlament Europejski

- uwzględniając wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych oraz Trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
- uwzględniając deklarację ministerialną przyjętą na czwartej sesji konferencji ministerialnej WTO w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r., a w szczególności ust. 44 dotyczący specjalnego i zróżnicowanego traktowania (SDT),
- uwzględniając rezolucję PE z dnia 29 września 2005 r. w sprawie stosunków między UE a Indiami: partnerstwo strategiczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2006 r. zatytułowany „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając rezolucję PE z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Indiami ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję PE z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 589.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 166.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 591.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.